

BUDAPESTA
16 Martiu st. v.
Duminica 28 Martiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: Strad'a
arborelui verde nr. 13.

Nr. 22.

ANUL XVI.
1880.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români 2 galbeni.

Moștenitorul de tronul Rudolf.

Marele eveniment, fidanțarea moștenitorului de tronul Rudolf cu principessa Stefania de Belgi'a, ni ofere placut'a ocaziune d'a publică de asta-data portretul junelui mire, dupa care va urmă cu alta ocaziune al candidiei mirese.

Dar este óre necesaru sè adaugemu si vr'o biografia portretului ce publicămu?! Nu, căci adeverat'a biografia a cironomului începe asiá dicēdu dela actul acesta.

Vom însemnă numai, că dēnsul s'a nascutu la 21 august 1858, va sè dica înca nu este de dóue-dieci si doi de ani.

Abiá erá de patru ani, când deja se începù educațiunea lui, care se terminà la etatea de 19 ani, cu succesu eminentu, facēdu mai multe esamene din studiile gimnasiale, filosofice si juridice, si într'aceea cultivādu si music'a, desemnul si pictur'a.

Atunce se asiedlà la Hradjin în Praga, si petrece timpul seu liberu cu vênatóre si cu studii în sciintiele naturale si în deosebi cu ornitologi'a, despre care a scrisu si o carte.

Studiile sale teoretice si practice n'aru fi complete, de cumva totu-odata nu ar fi învetiatu si sciintiele militare. Si în aceste a avutu de profesori pe cei mai autoritari barbati de pe acelu terenu.

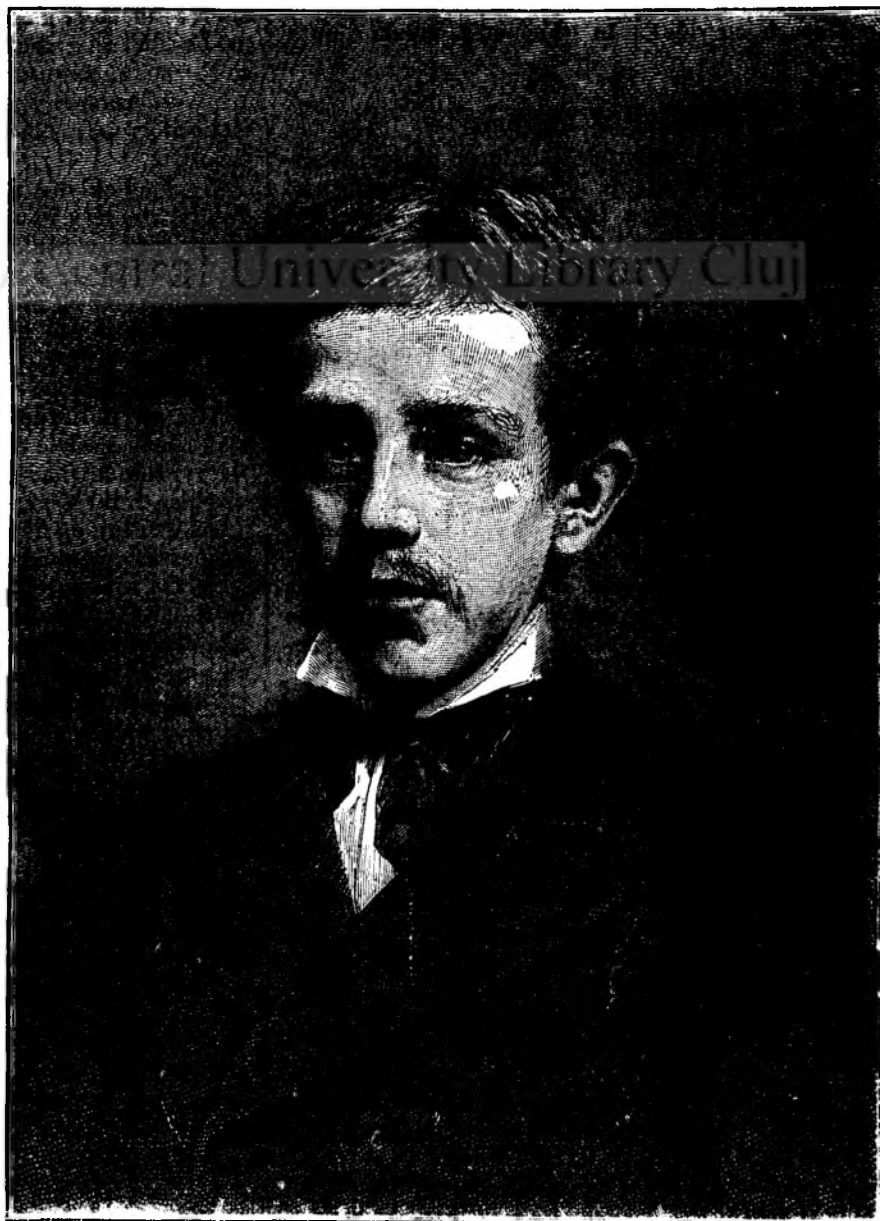
Trei mirese i s'au designatu: principessa Maria del Pilar, o sóra a regelui spaniolu; principessa Matilda de Saconia; si principessa Stefania.

Cea d'ântăiu, o féta fórte frumósa, a muritu în vér'a trecuta, dupa ce „peșitorul“ s'a rentorsu de acolo; a dóu'a a

avutu si de dóue ori de óspe pe fiitorul imperatu-rege al Austro-Ungariei, înse . . .

Dēnsul a alesu pe a trei'a!

I. H.

Moștenitorul de tronul Rudolf.

Fiic'a primariului din Oradea-mare.

— *Novela istorica.* —

(Urmare.)

Toti alergara spre el, mirându-se și întrebându-l, că unde a absentatu asiá multu?

— Am avutu niște afaceri ce nu se putura amână, — le respunse scurtu, și trecu prin salonu că sè-si revédia mirés'a.

Ea sîdea într'o odaia laterala, palida și tremurânda.

— Pentru Ddiu, unde ai fost? — șopti ea dulce și tremurându de bucuri'a revederii; — de pe făc'a-ti se vede, oă ti-s'a întemplatu vr'o neplacere.

— Ai ghicitu, scump'a mea regina; pentru amorul teu, invidiosii mei, au voitu sè-mi rapésca viét'i'a. Cât a duratu cin'a, Iuliu Bordanu, me batjocoriá în continuu. La începutu me moderamu, înse în urma neputendu sè-mi mai înfrânezu mâni'a, îl provocai la duelu.

— Vai, Dómne! Dóra nu l'ai omorítu?

— Nici prin minte nu mi-a plesnitu, ci numai îl sdariai puțin, dreptu suvenire, și cá de alta-data sè bage de séma mai bine că ce vorbesce.

Și dupa aceste vorbe, el își luà de bratiu mirés'a, și disparu cu dèus'a în ghirland'a vesela a nuntasilor.

V.

Cetatiu'a lui Selim.

În deminét'i'a urmatóre, conform datinei stravechi, nuntasii se adunara iérasii. Perul frumosu al Aureliei, ce ajungea pâna la genunchi, erá legatu în conciu și capul ei se înveli în cépt'ia. Apoi urmă ór'a trista a despartírei.

Erá plinu de emótiune momentu, când trebui sè-si iee remasu bunu dela amicele sale din copilaria, dela cunoscutii și stimatorii familiei, dela cas'a stramosiésca unde a vediutu ântâia-óra lumin'a sórelui, și dela înduosiátul seu parinte, carele nu sciea sè se bucure séu sè se intristeze.

În fine mirele o smulse din bratiile parintelui ei, și urcându-o în trasur'a sa cu patru cai, el își duse préd'a plinu de fericire și facéndu-si mii de planuri, cari i lingusieau ambițiunea.

Trasur'a înaintá repede, și Aurelia, înca totu sub impresiunea duiósei despartíri, numai într'unu târdíu observá, că nu mergu pe acolo pe unde se proiectase.

— Ioane, — díse ea, — noi nu înaintámu cătra moși'a lui Bordanu. Amu ratecitu! Vai! Ceriule! Acuma vedu, că mergemu dreptu spre cetatiu'a lui Selim pasia, care póte sè ne atace.

— Nu-ti fia frica, draga; n'amu ratacitu. Mergemu dreptu la moși'a mea, căci — vedi si tu — dupa cele întemplate aséra, n'am mai pututu primi ospitalitatea lui Bordan. În cât pentru Selim pasia, nu te teme! Pacea e încheiata, și el nu cutéza a o turburá, cá nu cumva sè-si atraga mâni'a Sultanului. Înse de tar și atacá, bratiul meu te va aperá!

În momentu acesta la marginea padurei se ivi o cârcíma micútia, iér în departare aparura turnurile cetatiúei lui Selim.

— Vino, scump'a mea soția, sè ne odihnimu aici câteva minute, pâna ce se vor schimbá si caii!

Aurelia se cobori și întrá cu frica în o odaia murdara. Acolo mirele ei zimbindu amagitoru, o întrebá cu violenția:

— Lucéferul amorului meu, spune-mi înc'odata: iubesci-me din ânima?

— Te mai poti îndoi?! Te iubescu nemarginitu pâna la mórte . . .

— Împliní-vei dar ce te-oiu rugá?

— Tóte, tóte, iubite! Cea mai mare bucuria a mea, este d'a-ti puté împliní dorintiele.

— Castelul meu stramosiésca are o întrare suterana secreta, pe care de seclii nu o cunosce nimene afara de domnul castelului, căci toti întra prin ea cu ochii legati. Numai o fiintia, singura mirés'a domnului formá esceptiune. Înse un'a dintre strabunel me le abusa de cunoscerca acestui secretu și deveni necredincioasa; amantii ei întrau si esieau prin acea întrare. În urma înse necredint'ia ei fu descoperita și stramosiul meu resbunându-si cu o furia teribila, a lasatu cu limba de mórte urmatorilor sei, cá aceia totu-de-una cu ochii legati sè-si întroduca mirés'a în salonul castelului.

— Va sè díca, voiesci si tu sè faci asiá?! — esclamá cu superbia Aurelia, — dar si tu te îndoiesci si nu te 'ncredi în fidelitatea mea?

— Eu me 'ncREDU în tine, precum credi într'unul Ddiu; înse blastemul stramosilor mei m'ar apesá, déca le-asíu calcá opréla.

— E bine, fia! Ai dreptate. Nepotii trebuie sè onoreze memori'a stramosilor. Léga-mi dar ochii, și me condú! În gjurul teu și întunerecul celu mai adâncu se preface în sóre stralucitoru.

— Amorul teu e auru, care resiste tuturor tentațiunilor, — respunse el și i legá ochii strínsu cu o batista.

Apoi cu o curtoasia cavalerésca și între glume dulci o conduse în o cale suterana și de acolo, în sus, pe treptele castelului, prin mai multe coridóre.

În urma se oprira. Dupa ce i se deslegara ochii, Aurelia privi cu uimire în giuru de sine, vediéndu-se într'o lume miraculósa.

Ea se aflá într'unu salonu, în form'a unei capele, care se radíemá pe niște colonne de marmoru, înfrumsetiate cu miliarde de çirade. Radíele sórelui strabaténdu prin sticlele colorite ale cupolei, iluminau fantasticu salonul, cá si cum pe unu momentu s'ar fi deschisu raiul și ar fi permisu sè privésca și muritorii interiorul lui, cá sè aiba ideia despre frumós'a și etern'a patria a nemuririi.

Cu tóta splendóra cupolei, în salonu se reversá óresi-care întunecime, și jos, întocmai cum au bisericelce altare laterale, asiá si în salonul acest'a se vedeau mai multe locuri înnaltiate, dar acoperite cu perdele. De dupa fia-care perdea tîesuta cu auru se iviá câte o femeia; un'a, cá si o Juno, se recoriá cu vêntrariul de lebeda; alt'a, culcata pe o sofa, pareá cufundata în fantasii; a trei'a, priviá cu curiositate aparint'ia nóua; a patri'a, a ciucea etc. se jocá cu flori séu cosea cu fire de auru pe unu tapetu prețiosu.

Unele jocau, cá dragalastele fete din paradisul promis, dar cele mai multe,acompaniate de melodiósele sunete ale unei citere, cântau cântecele orientului atât de farmecatoru, cântece tîesute din flori, poesia, și amoru înflacaratu, care-ti duce cugetul în orizonul stelilor.

Pe altariul principalu, déca ar fi permisu sè-l numimu asiá, se naltíá unu tronu cu patru trepte mai înnaltu; în patru coltiuri ale aceluia, în lampe de argintu, ardea ambr'a cu mirosu dulce, al carei parfumu se înnaltíá asupra capului lui Selim carele sîdea pe tronu.

— Celu mai umilitu servu te saluta, graçiose domnule! — începù Suleiman adresându-se cătra Selim și aplecându-se de trei ori pâna la paméntu. Pri-

mesce darul acest'a din mâinile servului teu, carele a reeșitu a-ti aduce cea mai maestósa creatura a lui Allah!

— Îti multiamescu, Suleiman, — respunse pasi'a beatu de voluptate. Îti multiamescu pentru ostenelele tale, prin cari ai isbutitu a-mi aduce cea mai glorioasa cununa a frumsetiei. Si pâna ce te voiu recomândá cumnatului meu, primesce cá anticipațiune pung'a acést'a cu galbeni.

Aurelia ametíta de atâte suprinderi cutrieratóre, nu sciea ce sè díca si cum sè-si esprime ur'a si disprețiul nemarginitu. Cu tóte cá realitatea erá cât se póte de convingatóre, în primul momentu ea nu putea crede, cá a devenitu victim'a unei intrigi demonice, cáci nu credea capabilu pe Ion de unu fáptu atât de mársiavu.

Esclamá dara mai multu cu mirare:

— Ah! unde sîm? Vederile si melodíile aceste încântatóre me 'naltia cátra ceriu; dar esteriorul acestui osmanu uricósu si cuvintele nepricepute ale vóstre, me înfióra cá furiile iadului. Iubite Ion al meu, deștépta-me sè cunoscu adevèrul mîngaiatoru!

— Bucura-te, fecióra, — respunse cu efrontería ticalosul eununcu. Norocul te aștepta sè te primésca în bratie, cáci vei fi soğı'a cumnatului Sultanului.

Unu țipetu sfașiatoru de ânima întimpinara aceste cuvinte. În vederea Aureliei s'a aprinsu o lumina înfloratóre. Ea ghici unde se afla.

— Ticalosule! — strigá ea cátra Suleiman, — asiá dara sub masc'a amorului diavolul a țesutu intrigele sale?! Tu erai unu sbiru deghisatu?! Ce infamia!

— Nu te superá, cáci n'ai sè te aștepti la vr'o infamia! Din contra te vei bucurá de onóre si splendóre, — díse Suleiman cu o perfidia înradecinata. Vei fi domnitóre peste tóta cetatiu'a acést'a; ostasii te vor respectá, femeile din harem íti vor fi sclavele, si celu mai fidelu adoratoru íti va fi grațiosul pasi'a, carele póte sè ajunga chiar si la tronul, si atuncea ai sè fii omnipotent'a sultana a Orientului.

— Amuțiesce, miserabile ce esti! — esclamá Aurelia cu cea mai mare indignațiune, aruncându asupra lui o privire despretiuitóre.

(Va urmá.)

L. B. POPU-SELAGIANU.

Lasa-me . . .

asa-me sè fiu în pace,
Nu-mi mai spune de trecutu;
Lumea-i alt'a, nu-i aceea,
Si 'n ea totu s'a prefacutu.

Lasa-me sè fiu în pace,
De-al meu pasi'u nu me 'ntrebá;
Ori prin nopti, ori tempestate.
A mea cale voiu aflá.

Lasa-me sè fiu în pace,
De-al meu traiu nu me 'ntrebá;
Fia negru el cá norul.
Séu amaru ca tain'a grea!

Lasa-me sè fiu în pace,
Nu-mi mai spune de trecutu;
Am uitatu ce-au fost odata,
Tóte, tóte s'au pierdutu.

Lasa-me sè fiu în pace.

Póte-atuncea vom aflá:

Tu — unu sóre, multu mai sóre,

Eu înse — odihn'a mea!

G. V. STEFANIU.

Cum mânâncea popórele.

(Fine.)

Când o bucata ce le pareá buna, le displace, o arunca dupa dènsii spre a nu o lasá altui óspe, care ar puté s'o gasésca dupa gustul seu.

Printre popórele ce mânâncea mai iute trebuie sè numerámu în prim'a linia pe Americanii de Nord. Ei tratéza mész'a ca o afacere ordinara si o espediéza iute.

Nu e totu astfel cu Chinesii. Acestia se aréta la mésa totu atât de regulati, totu atât de chibsuiti cá pretotindene. Ei se scóla de obicei între fia-care fel de bucate spre a fumá o pipa séu a se dedá la vre-o alta distracțiune.

Dupa cum Turcii au stabilimente spre a luá caféu, totu astfel Chinesii au gradini spre a luá ceaiul. Ei mai au apoi o sala de mâncare speciala.

Se cunoscu bucatele chineze de cuiburi de rîndunele, de iahnii de carne si de pesci, de aripi de rechini, etc., totul dresu cu sosurile cele mai aromatice si oferitu cu profusiune.

Chinesii au dusu atât de departe rafinariile artei culinare, în cât ei ceru pentru fia-care fel de bucate unu lemnu de specia diferita. Astfel pentru o gaina se întrebuintiéza laurul; pentru unu purcelu salcâmul, pentru ceainicu bradul. Grația acestor rafinarií, bucatarii chinesi sînt niște adevèrate personaje.

Ce contrastu cu modul de mâncare a óre-caror poporațiuni din Siberi'a! Ciuccherianii de exemplu, tulpiti în bordeiul lor friguros, n'au de alesu de cât între carnea de foca si de moscu pe jumetate putreda. Ei o sfașia cu lacomia, cu gur'a plina de ometu, ceea ce le tîne locu de sare si de vinu.

Ospețiul de nunta al Samoiedilor este de unu caracteru si mai selbatecu. Stapânul aduna pe invitatií sei în giurul unui renu de curênd omorítu. Animalul e culcatu pe spate cu pânțele deschisu asemene cu o cada ce fumega. Fia-care invítatu, armatu cu cutítul seu, taia din plomâni, ficatu, inima séu peptu, bucatí'a ce-i place, si dupa ce o móie în sângele înca caldu, o înghite cu unu apetitu ce n'are trebuintia nici de condimente, nici de focu, nici de ferbere savanta.

Iéta dar cum mânâncea popórele! Sè terminámu aci acéstá schitiare ce s'ar puté întinde infinitu. Ceea ce amu dísu, ajunge spre a probá adevèrul celor ce amu dísu începêndu, anume: cá modul de mâncare a popórelor conrespunde cu gradul lor de cultura si în óre-cari privintie aréta naționalitatea lor. El esprima în adevèru caracterul moravurilor, instinctele, gusturile lor; armoniséza cu natur'a speciala a țierilor si a climatelor ce locuescu.

Sè ne padímu înse d'a crede, cá o mésa rafinata este prim'a cauza a corupțiunii ce domnesce si a domnitu la unele popóre. Voluptáțile gurei procedu dintr'unu lucsu deja cáștigatu séu il acompániéza; cutare poporu ce mânâncea bine, póte fi atât de moralu cá cutare altul ce mânâncea reu. Hran'a rea nu e unu brevetu de virtute. Póte cineva sè-si faca unu dieu din pânțele implêndu-l cu legume, cá si când l'ar adopá cu carne. Samoiedii, de exemplu, aru lasá departe, în ceea ce privesce depravațiunea, pe Romanul cel mai corruptu, de si amu vedíutu cât se hranescu de reu. Importantul e de a observá mesur'a si de a nu fortiá logíc'a.

S A L O N U.

Calindarul septemănei.

Din'ă sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Dumineca	16	28	Mart. Sabinu.	6 47	6 13
Luni	17	29	Cuv. Alecsiu.	5 45	6 15
Marti	18	30	P. Ciril arch. Ierus.	5 44	6 15
Mercuri	19	31	M. Chrisant si Dariu.	5 42	6 17
Joi	20	1	PP. ucisi în M. S. Sava	5 41	6 18
Vineri	21	2	Cuv. P. Iacob ep. ☉	5 40	6 19
Sambeta	22	3	S. Mart. Vasiliu.	5 39	6 20

La deschiderea Academiei Române.

Septemân'a viitoare Academ'ă Româna va deschide prim'ă sa sesiune ordinară, după constituirea ei din anul trecut.

Un'ă dintre agendele sale de frunte are să fie și regularea ortografiei, de cumva adeca comisiunea alé-sa anu pentru studiarea acestei cestiuni își va fi terminatu lucrarea și își va face raportul.

Dorim din tóta ânim'ă, că acésta problema grea să se deslege cât mai curând, căci ea are unu rolu foarte importantu în literatur'ă noastră și dela bun'ă ei compănare așteptăm rezultate mari.

Înse tocmai pentru motivul, că cestiunea e de mare însemnate și că urmările deslegării ei au să fie grave: trebuie să dorim că și soluțiunea, ce-i va face Academ'ă, să aiba garanți'ă unui bunu rezultat.

Resultatul numai atunce va pute fi bunu, de cumva decisiunea Academiei va tinde a reconcilia cele două sisteme ortografice, etimologi'ă și fonetismul, deca adeca va caută o cale de mijlocu, pe care ambele părți să pótă conveni, spre a merge apoi la olalta mai departe.

Ori ce alta deslegare, în ori ce direcțiune, nu pótă să aiba succesul doritu.

În asta privintia Academ'ă are învetiul chiar în trecutul ei. Lunecata la estremul punctu al etimologismului latinu, ce si-a produsu dâns'ă? O isolare totală. E bine, totu astfel de urmare ar fi și în viitoru, de cumva acuma majoritatea membrilor ei aru rateci să adópte estremul opusu, adeca fonetismul curatu. Întocmai cum pân'acuma cea mai mare parte a publicului românescu n'ă adoptatu sistemul ultra-etimologicu; totu astfel ierasi o mare parte n'ar primí nici odata modul de scriere după sistemul foneticu.

Ar rămâne dara și mai departe sfașiarea de pân'acuma, care forméza o mare pedeca pentru respândirea literaturii la noi.

Deci nici etimologismu, nici fonetismu, ci o cale de mijlocu, unu sistemu care să tîna contu de ambele acele principii: iéta semnul în care pótă să învingă Academ'ă Româna!

Acésta cale de mijlocu, firesce, nu se va pute gasi nici odata, de cumva represintantii ambelor sisteme nu vor face concesioni. Deci concesioni — din ambele părți!

Iéta cuvântul pentru care dorim din totu sufletul, că și veteranul nostru filologu dl Timoteiu Cipariu înca să binevoiescă a luá parte de asta-data la sesiunea Academiei. Capu al unui sistemu ortograficu, dsa mai multu decât ori cine este chiamatu a-si aperá principii și a face cestiunile eventuale. La stabilirea unei ortografii generale trebuie să participe toti acei

barbati de litere, cari nu numai facu parte din Academia, dar totu-odata sânt și cei mai competenti.

Si de cumva în sesiunea actuală nu s'ar pute obține unu resultatu precum îl schitiáramu: ori cât de urgentă este cestiunea, totusi preferim că deslegarea ei să se amâne pe alta-data, decát că prin o hotarire precipitata să se periclitizeze succesul doritu! I. V.

Resunetu la corespondinți'ă din Oravitia.

Viena 23 martie.

Cu o deosebită placere ti-am cetitu corespondinți'ă, române scriitoriu dela Oravitia! Totu cuvântul mi l'ai smulsu din inimă; sânt neosie române vederele că și inim'ă dtale, sânt jalnice desamagirile că și ironic'ă dtale strigare în pustiu, românescu ti-i graiul, că și melancolicele dtale observări în mijlocul unei petreceri. În préjm'ă șirelor dtale, și printre ele, cetindu pare că vedeam și audieam giuru de mine acelu cântecu betrânescu din cóbz'ă bietului Barbu Lautariul, carele perindu ne striga:

„Boeri vechi din lumea nouă!
Din'ă buna ve dîcu vouă;
Eu me duc, me prapadescu,
Că unu cântecu betrânesu!“

A peritu Barbul și cu el cântecul, cóbz'ă lui s'ă dogitu sub degete străine și oftările lui s'au retrasu printre Carpati! Ddieu scie când se vor întorce pâna la noi, ori deca urechile noastre asurdite le vor mai cunoșce?

„Când se va întorce bietul nostru stapănu,
Nu-l vom mai cunoșce, căci va fi betrănu!“

O dómne! cât te strînge de inimă când întorcându între ai tei, nu-i mai cunosci! când vedi sub o haina românésca svêrcolindu-se nefirésca și afurisit'ă ródă a unei mâne barbare; când audi tu de pe buzele unei surori române palidul și necalitul graiu de altu neamu; când bagi de séma, că ochiul românului nu-si cunoșce comorile sale moștenite de atâte veacuri. Póte acea pronia ticalósa, care ne îngrigesce, voiesce să ne orbésca mai ântăiu, că să ne pótă pierde; dar nu vré Ddieu! timpul a trecut în carele unui neamu îi se smulgea limb'ă. Nici amagiri, nici fortie, nici vicleane ademeniri, nici uneltiri dușmane nu vor înnaduși mai multu acelu graiu nemuritoru, carele la Montpellier a biruitu prin cântecu, și prin fulgere la Grivitiá!

Nu voiu să-ti amarescu și eu sufletul, iubite cetitoriule, mai repetîndu-ti plângerile corespondintului dela Oravitia. Timpul va vindecă în sinul ficelor române mușcările limbilor străine. Vor învetiá și ele cu vremea a pretiui acea, ce face cea mai mare podóba a poporului ce le-a nascutu!

La „Cisla“ și la autorul ei voiu să-ti atragu atenziunea, voiu să te înveselescu spunându-ti de unu margaritaru pâna acum puțin cunoscutu în ochii publicului românescu.

Ciprian Golumbiovski Porumbescu e fiu al Bucovinei; de micu crescutu între străini, pe la școli nemtiésci, el numai cu mare ostenele a pututu să-si agonisésca gustul și aplicările sale românesci, cu cari putîni tineri români se potu mândri. Între împregiurări tirane, după absolvarea gimnasiului, singuru carier'ă teologica i mai stá deschisa; astfel a întratu el în seminariul gr. or. din Cernauti, unde a absolvatu studiile sale cu celu mai mare succesu, pe lînga tóte nefericirile în cari l'au dusu inim'ă sa românésca. La dissolvarea societății „Arborósa“ din Cernauti, dânsul funcționă că presiedinte, ceea ce i-a adusu nenorocirea,

de a fi smulsu din mijlocul colegilor sei si aruncatu în prinsóre.

Cu începutul anului acestuia dânsul a venitu la Viena, unde studiéza cu o rara sirguintia la dóue facultáti deodata.

Asculta facultatea filosofica de aici si totu de odata se perfectiónéza în musica, la conservatoriu. El de micu înca a începutu acést'a arta, pentru care are unu talentu raru, nici o împregiurare nu l'a pututu abate dela acést'a cuprindere predilecta.

Înca în Cernauti a scrisu el „Cisl'a“, prin care a doveditu, cá dânsul cá putîni a întielesu calea pe care are sè apuce. Cá odinióra Alesandri, dânsul a începutu a studiá cântecul poporalu, a aduná melodii naţionale, hore si doine, pe a căror temelía a facutu „Cisla“ si alte multe compositii pe cari împregiurările nu i-au iertatu a le dá la lumina.

Cu ori ce ocaziune dânsul e sufletul tinerimei de aici, el a constituitu în societatea „Român'a Juna“ unu orchestru si unu coru, pe cari singuru le sustine prin sirguintia sa. Pe la şiedintie dânsul ne îndulcesce sufletul cu cântări naţionale si cu piese, de dânsul si de alti autori.

Mai dílele trecute, dupa multe osteneli adunându si compunându singuru, melodii si cântece românesci pentru studenti, a venitu cu manuscriptul seu la societate, cu rugarea sè ie dâns'a editur'a. Si-a supusu lucrarea unei censuri, de buna voia. În un'a din şiedintie înse a venitu comisia censuratóre cu propunerea cá societatea sè nu cumva sè ia editur'a, căci lucrarea e pré profana, si versurile nu sînt clasice, sè nu-si espuna societatea renumele, căci publicul românescu s'ar puté desamagi în fantasi'a ce pórtá pentru stegarii culturai românesci în apusu! . . . Comissiunea a propusu, norodul s'a supusu! Nu s'a primitu editur'a! Autorul o va edá totusi sub firm'a sa, opul a eşitu de sub tipariu, el sta la dispositi'a publicului românescu si fara înnal't'a protectie. Asiá e lumea si mai alesu asiá e românul! nu avemu ce face.

Pâna astadi autorul e ascuratu de reuşita, are deja 200 prenumeranti. Scopul seu de a uní tinerii români într'unu sufletu, prin acelesi cântece si l'a ajunsu si eu sîm convinsu, cá publicul românú va fi entusiasmatu de acést'a carticica, buna de leacu la ori ce superare.

Acést'a carticica s'ar cuveni sè nu lipsésca nici unui românú, carele tîne la vesel'ia sa, ea e buna sè aline unu doru, o superare, ori sè ridice inim'a românului atunci când isi aduce aminte de viteji'a poporului seu.

Pe unu pretiu bagatelu de 50 cr. fia-care învétia a se mângaiá singuru si ce e mai multu, cântecele nóstre se generaliséza. Abstragêndu chiar dela acea cá avemu dinainte spriginirea unui talentu, cu carele cândva ne vom mândri, cum ne mândrimu astadi cu filomel'a din lunc'a Mircescilor.

Judeca singuru, iubite cetitoriule, dupa ce-ti vei fi procuratu acést'a brosiurica, déca e vrednica, ori ba de a fi spriginita?!

Prenumeratiunea se póte face la adres'a: „Ciprian G. Porumbescu I. Universitat.“

Cât de curênd va eşi înca de sub tipariu o polca mazur „La nimphe de Danube“ totu de Porumbescu, dedicata patronesei balului românú dnei Kanitz. Se va vedé si din acést'a talentul autorului si totu de odata aplicarea românului de a spriginí talentele mari a naţiuni sale!

Cor. ord.

Princess'a Stefania.

Din o descriere a corespundintelui din Brusela a dîuarului „Figaro“ din Paris scótemu urmatóarele:

Princess'a Stefania e svelta, si cam asiá de mare cá si mama-sa. Perul ei este auríu-blundu. Façia-i are tipul familiei Orleans. Caracterul generalu al trasurilor sale aréta mai multa asemenare cu regele, decát cu regin'a.

În genere ea are unu naturelu seriosu, dar capabilu de voioşia. Posede puterea de vointia a mumei sale, si de siguru acestei însuşiri caracteristice se póte atribuí progresul suprinđietoru, ce dâns'a a facutu în tóte ramurile instructiunii ce i s'a împarteşitu.

La frumós'a principessa sînt în deosebi de amintitu ochii ei, nişte ochi vênети si schinteiatori, vrednici d'a fi admirati.

Regele a nutritu totu-de-una o deosebita delicateta faça de acést'a copila a lui, si regin'a a supraveghiatu la educatiunea ei cu necontenita neadormire. Princess'a a capetatu o educatiune stricta, se póte díce chiar classica.

De câtva tîmpu regele, în vederea înnaltei misiuni ce putea sè aiba fic'a sa, s'a ocupatu si cu educatiunea ei política. În conversatiunea sa cu o nalta persóna asupra acestui subiectu, regele a dîsu aceste: „Am învetiatu pe princess'a, cá prim'a necesitate ce trebuie sè aiba cineva care simte chiamarea d'a domní, este respectarea vointiei naţionale.“

Scrisórea principesei, ce o vedîui în o epistola datata cam de o luna, e frumósá. Ensasi epistol'a e compusa într'unu stilu, care prin simplitatea si cultur'a sa aréta o inspiraţiune curata si delicata.

În conversatiune princess'a — care, precum se scie, înainte de trei septemâni înca n'a fost introdusa în lume — suprinde pe toti prin sigurantia observatiunilor sale si prin fineti'a gustului seu.

*

Din dîuariul „Independance Belge“ scótemu urmatorul episod, care descrie fórte interesantu, cum moştenitorul de tronu Rudolf a petítu pe princess'a Stefania.

Avea sè fia unu mare concertu în gradin'a de ierna a castelului. Pâna când curtea si putîni óspeti se adunara, moştenitorul de tronu si princess'a fure lasati câteva momente singuri.

Moştenitorul de tronu începutu peşirea cu urmatórele cuvinte:

— *Madame*, voiti sè me luati de barbatu?

Princess'a deja pregatita la acést'a întrebare response simplu:

— *Da, Monseigneur.*

— Response Altetiei Vóstre Regale me face fórte fericitu, — díse apoi moştenitorul de tronu.

— Si eu, — response princess'a, — ve promitu, cá în tóte împregiurările îmi voiú impliní dator'ia.

Nu s'a mai dîsu nici o vorba; ambii tineri se dusera la famil'ia regésca în sal'a laterala.

Moştenitorul de tronu se apropiá de regele si díse, dupa ce l'a salutatu cu înnalta stima:

— Sire, cu învoirea Maj. Vóstre am rugatu pe princess'a Stefania d'a me primí de barbatu. Sîm fericitu d'a anuncia Maj. Vóstre, cá cererea mea fu primita.

— Eu sîm fericitu, — response regele.

În tîmpul acesta princess'a îmbracişia cu bucuria pe regin'a si cautá a-si ascunde fericirea pe peptul ei.

Cronic'a lunei.

Scopul caletoriei dñi Bratlanu, dupa „Wiener Allgemeine Zeitung“ ar fi în lini'a prima regularea succesiunii de tron în Români'a, căci, precum se scie, principele Carol nu are copii. Din caus'a acésta principele ar adoptá vr'unu nepotu, si anume séu pe fiul archiducelui Leopold de Hohenzollern, séu pe al doile fiu al principelui de Wied, pe principele Vilelm, care e nepotul Dómnei. Dl Bratlanu se afla acuma în castelul Neuwied în acésta misiune. În cât pentru o alianția a României cu Germania si Austro-Ungaria, corespundentele din Berlin al dñuarului „Pester Lloyd“ scrie, că o întrare formală din partea României în acésta alianția nu s'a facutu, dar s'a stabilitu rolul ei la óresi-cari eventualități.

Imperatul Vilelmu a serbatu în septemân'a trecuta a 84-a aniversaria a etătii sale. Cu acésta ocaziune el a dñsu generalilor cari l'au felicitatu, că dñuarele au mare dreptate, déca afirma, că pacea europeană este asigurata. Într'una din dñle imperatul a primitu si pe dl I. C. Bratlanu, carele — afara de Bismarck — a fost primitu si de moștenitorul de tron. Dñuariul „Daily News“ anuncia din Berlin, că Bismarck pare a fi pentru recunóscerea României cá regatu, de cumva ea se va alaturá alianției germano-austro-ungare.

Tiarul s'a superatu focu pe republic'a franceza pentru că acést'a n'a estradatu pe nihilistul Hartmann. Mâni'a lui a mersu asiá departe, încât a ordonatu cá ambasadorul seu la Paris, principele Orloff, sè-si paraséca postul numai decât; acesta dara a si plecatu de acolo, fàra că celu puțin sè-si fi luat remasu bunu dela presiedintele republicei si dela ministrul de esterne. În urmarea acesteia si republic'a franceza își va chiamá acasa ambasadorul dela Petersburg.

Resboiu russo-chinesu. Din Kronstadt (Rusia) se anuncia dñuarului englesu „The Globe“, că, în fața a atitudinei resboinică a Chinei, guvernul rusu face pregatiri atât la Nicolajev cât si la Kronstadt spre a tramite munițiunea de resboiu în Oceanul Pacificu pentru așerarea regiunii dela Amur. În ambele aceste orasie au sositu ordine pentru a terminá în graba mai multe corvete si alte vase spre a puté fi tramise în Oceanul Pacificu, îndata ce se va desghiatá. Guvernatorul din Siberia apuséna a primitu ordinul, că în vederea concentrării trupelor chineze, sè tramita îndata 5000 ómeni din provinci'a sa în districtul Culgia. Se asigura, că regimentul înaintéza în mersu fortiatu.

Literatura si arti.

„Despot-Voda“, pies'a dlui V. Alesandri, a eșitu de sub tipariu la Bucuresci, în editur'a librăriei Socec et comp., sub titlul de „legenda istorica în versuri“. Vom reveni cu alta ocaziune asupra acestui productu al literaturii naționale, acuma însemnămu numai că se afla de vëndiare la numit'a editura cu pretiul de 4 lei.

Salvini, celebrul tragedianu italianu, petrece de mai multe septemâni în Români'a; ântâiu a jucatu la Iasi si apoi în alte orasie provinciale, iér acuma debuteza la Bucuresci, unde a începutu ciclul reprezentățiunilor sale cu „Mórtea civilă“.

„Olténc'a“, oper'a comica în 3 acte, ce se va jucá acusi la Iasi, precum ni spune „Curierul Balasan“, atât cá scriere, cât si cá musica, va face epoca în istori'a literaturii si musicei nóstre naționale, deci succesul ei este asigurat.

Pilde si ghicitori, adunate de P. Ispirescu, cu legatoru-tipografu, a aparutu la Bucuresci. Pretiul 80 bani.

Gramatic'e romane. „La revue critique d'histoire et littérature“ publica urmatóarele rënduri: „fratii Henninger din Heilbronn vor dá la lumina o colecțiune de gramatic'e romane (Sammlung romanischer Grammatiken). Gramatic'a franceza va fi facuta de Neumann, cea provinciala de Stengl, cea italiana de Groeber, cea portugeza de Coelho, cea rheto-romana de Gartner si 'n fine cea ispaniola de dn'a Carolina Michaelis Vasconcellos“. Dar gramatic'a limbei române? Gramatic'a acelei limbi, care, dupa cum dicea ilustrul Ampère (Hist. de la formation d. l. lang. franç.) e cea mai aprópe de cât tóte surorile de limb'a latina si serva într'unu modu admirabilu a esplicá fenomenele de formațiune, corupțiune si transformare în tóte limbele romane? Gramatic'a limbei, care, dupa parerea totu a aceluiași scriitoru, studiata de Fauriel si altii, derîma cu deseversire faimós'a teoria a celebrului Raynouard (limba provençale = limba mama a tuturor limbelor neo-latine?) Póte că autorul gramaticei române va veni mai târdîu. Altfel oper'a nu va fi completa.

Dinaristicu. Cetimu în „Binele Publicu“, că unii din cunoscutii luptatori ai românismului au hotărîtu sè scóta unu dñuaru în limb'a româna si macedona; titlul dñuarului va fi: „Frați'a Balcanilor“. —

Societati si institute.

Academ'ia Româna a tînutu în vinerea trecuta sîedint'ia sa lunaria publica. Au vorbitu dnii Urechia si Hașdeu; acesta despre unu dicționar vechiu românó-slavu, si totu-odata a împarteșitu, că 'n bibliotec'a repausatului episcopu al Buzeului, Dionisie, se afla niște manuscrite vechi de mare importantia, între altele si manuscriptul lui „Arghiru“ si al „Alesandrinei“. Cá unu cè comicu si totu-odata caracteristicu, amintimu, că „Monitorul“ abia acuma publica niște procese verbale a câtorva sîedintie ale Academiei tînuté în augustu, septembrie si oct. anul trecut.

Societatea „Junimea“ din Iasi a tînutu în 2/14 martie prim'a prelegere populara si va continuá în fiecare Dumineca pâna la 13/25 aprile. Iéta programul prelegerilor: 1) Munca, bogati'a si cultura, 2/14 martie, C. Dumitrescu; 2) Fantasia si realitate, 9/21 martie, G. Panu; 3) Desvoltarea pasiunilor, 16/28 martie, T. Maiorescu; 4) Ide'a statului, 23 martie (4 aprile), C. Meissner; 5) Sentimentul naturei în art'a moderna, 30 martie (11 aprile), St. G. Vargolici; 6) Evoluțiunea limbei, 6/18 aprile, A. Lambrior; 7) Responsabilitatea morala si penalitatea, 13/25 aprile, C. Leonardescu.

Reuniunea sodalilor români din Sibîiu si-a constituitu comitetul astfel: presiedinte dl N. Cristea, vice-presiedinte N. Simtion; funcționari ai comitetului s'au alesu: V. Petrutiu notaru, dl Dippon casaru, I. Caicutiu controloru, B. Szigeti bibliotecaru, iér de membri ai comitetului, N. Fagarasianu, I. Poppa, M. Smid; membri suplenti: I. Munteanu, G. Dragosiu, I. Mandel, N. Fulea.

„Junimea“ din Cernauti, societatea de lectura a tinerimei române dela universitatea de acolo, nu mai esiste. Comitetul vechiu a abdñsu, si guvernul — lucru curios! — n'a permis înca înfiintierea unui comitetu nou. Sperămu înse, că junimea — déca nu „Junimea“ — pricepéndu important'ia misiunii sale, se va constitui de nou în o societate — seriósă.

Ce e nou?

Moștenitorul de tron Rudolf dupa ce a petrecutu dóue septemâni si jumetate la Brusela, mercuri s'a rentorsu la Viena, că sè asiste la ceremoniile Pas-

cilor si la unele festivități ce se vor arangia din incidentul fidanțării sale.

O noua archiducesa. Diuarul „Ind. Belge“ scrie, că împăratul Francisc Iosif a naltiatu pe sor'a mai mare a principesei Stefania, pe principes'a Luisa (nascuta la 18 febr. 1858), sog'a principelui Filip de Sachsen Coburg care siede în Budapesta, la rangul de archiducesa austriaca si i-a conferitu titlul de „Alteția Regala“. Precum sântemu înformati, acésta înnaltiare în rangu s'a facutu cu privire la festivitățile de nunta ce vor sè se faca la Viena, si la cari principes'a Coburg nu putea remâne mai jos în rangu decât soro-sa mai tinera.

Balul românû din Budapesta, detragându-se spesele cam de 900 fl., a produsu pân'acuma unu venitu curatu de 1683 fl.

Din Valea Borgonului, în Transilvania, ni se scrie, că tinerimca româna de acolo a datu unu balu la 14 l. c. în folosul școlii normale de acolo. La acésta petrecere s'a adunatu o frumôsa cununa de ôspeti, între cari unele dame s'au presintatu în rapitôre costume naționale. Dantiurile începura cu „Ardeleana“, asemenea s'a jucatu si „Roman'a“. În pauza s'a formatu unu coru de amabile domnișore si bravi tineri, care cântă : Hor'a Grivitei, Plevnei si Severinului. A escelatu dsiôr'a Elena Danu si dl Ioan Dologa. Petrecrea dură pâna deminêtr'a la 6 ôre.

Sciri personale. **DI Eugeniu Voinescu,** consulu gener. al României în Budapesta, a fost primitu la 24 l. c. de câtra ministrul-presiedinte Tisza. — **Mitropolitu al Bucovinei** s'a numitu archimandritul Silvestru Morariu Andreeviciu. — **DI Ion Poruțiu,** a fost numitu interpretu la consulatul românû din Budapesta.

„**Bene-Merenti**“ clas'a I s'a conferitu : dlui I. Zalomitu, unul din primii fondatori ai facultății de lettere din Bucuresci, si pentru meritele sale didactice; dlui D. C. Olanescu, pentru scrierile sale dramatice.

O Lucretia româna. Diuarele d'âce reproducu urmatôrea istoriôra frapanta, ce s'ar fi petrecutu la Bucuresci, despre care înse în diuarele de acolo nu aflâmu nimica : Nu departe de Bucuresci siede unu comerciantu bogatu, care are o soția admirabilu de frumôsa. În lun'a trecuta acésta parchia a luat parte la unu balu în capitala, unde unu boieru tineru s'a înamoratu focu de nevêst'a frumôsa. El începù a-i face curte, ea înse i respinse galanteriile cu observațiunea, că e maritata. Acésta înse nu împedecă pe tinerul d'a nu urmâ a-si câștigâ simpatia tinerei femeii. Dilele trecute comerciantul a plecatu d'a casa si nevêst'a sa a remasu singura. Înamoratul Seladon voi sè întrebuintieze acésta ocaziune si merse a face o visita adoratei sale; ea înse îl zari din ferêsta, încuiâ usi'a, si respunse la bateria aceluia, că nu-l va primi în absintia barbatului ei. În urmarea acesteia tinerul se duse la ferêsta si începù din acea parte sè înfire o conversațiune; dar fiindu că si acolo se rugă înședar, încercă sè între cu puterea pe ferêsta. Femei'a apucă iute unu pistolu si dîse că-l va împușcă, de cumva va cutezâ sè între, si de-ôra-ce tinerul totusi cutezâ, ea își descarcă pistolul spre el, dîcându : „Ti-am dis'o!“ si tinerul cadîu mortu la pamêntu. Întemplantarea acésta produse senzațiune generala, si tiner'a femeia — care nu fu pedepsita de fel — fu salutata simpatic de celelalte femei din orasiu pentru faptu-i eroicu.

Beția în Anglia. Beția, pe care Englesii o numescu „Dypsomanie“, a luatu niște proporțiuni atât de mari în Marea Britania, în cât guvernul s'a simțitu mișcatu într'atât pâna a propune în curênd unu actu înainte parlamentului, spre a putè pune odata capetu

la acésta stare deplorabila de lucruri. Léta care va fi acésta propunere. Toti bețivii ce vor avè de faptu acestu naravû, séu mai bine, cum li se dîcu acolo, „dypsomaniques“, sè-i aresteze la trebuintia, prin fortia, asimilându-i cu alienatii. Se va creâ pentru acestu sfêrșitu o casa, unu fel de spitalu, închisore, sub administrațiunea unor comisari speciali.

Unu inventaru picantu. Dupa ordinul guvernelor Franciei si Engliterei, controlorii financiari europeni din Cairo, au compusu de una-di unu catalogu de tôte femeile cari mai traiescu ale fostilor vice-regi, cu aretarea lefurilor ce primescu din cas'a statului. S'a constatat, că dela primul vice-rege al Egiptului, Mehemed Ali pasia (mortu la 2 augustu 1849) mai traiescu doue femei, primindu fia-care din cas'a statului câte 10,000 galbeni pe anu. Dela fiul lui, Abbas pasia, înse nu mai traiescu de cât o singura femeia cu o léfa anuala de 58,000 franci. Apoi urmêza unu mare numeru de odalisce, fice si nepôte ale acestor printi, precum si ale lui Ismail pasia, fostul vice-rege, destuitu de curênd, cari tôte sânt întretinute de statu. Sum'a totala a acestor pensiuini, de si s'au mai redusu în timpul din urma, totusi se urca la 5.352,000 franci.

Lun'a de miere tulburata. O istoria scandalôsa, de care s'a ocupatu acum câteva septemâni tóta societatea alésa din Paris si din Londra, își gasesce acum epilogul dinaintea tribunalului civilu din Paris. Musurus bey, fiul lui Musurus pasia, ambasadorul turcescu la curtea englesa, seduse pe una din cele mai bogate moștenitôre ale faubourgului Saint-Germain, pe domnișor'a de Imécourt, si fugindu cu dên's'a în Englitera se cununara acolo pe ascunsu. Dupa ce tiner'a féta a petrecutu doue septemâni lângă turcu, care e de altmintrele de religiunea crestina, ea s'a lasatu a fi înduplecata, prin înfluintie diplomatice si altele, de a se reîntôrce în cas'a mamei sale, dn'a de Imécourt, si de a schimbâ apoi de ocamdata acésta locuintia cu o monastire. Dn'a de Imécourt cere anularea acestei cununii si tribunalul din Paris dinaintea caruia s'a presintatu acestu procesu vineria trecuta, va trebui sè resolve mai ântâiu cestiunea de competintia.

Sciri scurte. Calitatea de cetățianu românû s'a acordatu de curênd prin legea sancționata, dlor Iosif Cristianu medicu din Ungaria, (comitatul Bihariei, comun'a Poceiu;) Ioan Marcianu, N. I. Munteanu, E. M. Droc, G. Blasianu, G. Cârjanu, toti din Transilvania. — **Camer'a României** a votatu naturalizarea dlor Nicolae Ionescu, Coman Muciu Urechia, Aron Radulescu si Lazar Bistritianu, români din Transilvania. — **Mortalitatea în Bucuresci** ia din ce în ce proporțiuni totu mai mari; numerul mortilor în fia-care septemâna întrece pe al nascutilor. — **Stilu diuaristicu la Bucuresci.** În nrul celu mai nou al „Democrației Naționale“ cetimu aceste șire : „Dêca domnii cari compunu acea redacție („Românul“) ne-au probatu, că au ghiare lungi. — **Colonelul Syngé,** despre care amu scrisu, că a fost prinsu de niște brigandî din Rumelia, s'a eliberatu, căci capitanul brigandilor a captatu resplat'a ceruta. — **La Turin** în septembrie viitoru se va tîné al treile congressu internaționalu de igiena. — **Cutremuru de pamêntu** s'a simțitu în vineria trecuta la Iasi, Galati, ier sâmbeta s'au audîtu detunaturi suterane aprôpe de Botosiani.

Nrul viitoru al „Familiei“ va aparè în duminec'a urmatôre.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru :
IOSIF VULCANU.

A conservá frumseti'a tineretiei

pana la adancile
betranetie
e problem'a de vietia
a fia-carei
femei.

Asta aterna de cea mai
ingrigita cultivare a pe-
litiei. Conservarea cu-
rata si delicata a ace-
steia. intretinerea ei in
finetia si freschetia, —
stirpirea petelor, a ro-
sietiei a pistrueilor si a
tuturor petarilor peli-
tiei, precum mai ales
nimicirea repentina si
durabila a cretieilor, se

póte efectui deosebitu prin escelent'a si atat de suprinde-torea
in efectu

RAVISSANTE

(du dr. Lejosse à Paris,)

unicul nesticaciosu preservativu pentru cultivarea pelitiei,
esaminatu oficialminte. Celu mai pretiosu secretu de toaleta
al damelor elegante din Paris, Londra, Viena si Budapesta,
conservarea freschetiei din tineretie si la betranetie : s'a pro-
batu prin mii de esemple cá bunu, de aceea, cá primu-mij-
locu de infrumsetiare, nu póte se lipsesca de pe mes'a de toa-
leta a nici unei dame.

Pretul unei sticle originale mari fl. 2.50) cu indrumare de
Pretul unei sticle originale mici fl. 1.50) intrebuintiare.

SAVON RAVISSANTE

celu mai bunu si mai renumitu sapunu cu parfumu pentru in-
frumsetiarea si curatirea pelitiei. Dupa intrebuintiarea lui,
peliti'a devine fina cá si catifeu'a si are un mirosu forte

placutu. Duréza multu si nu séca ; celu-ce l'a incercatu odata,
nu va mai intrebuintia altu sapunu.

Pretul unui carton (3 bucati) fl. 1.50, o bucata 50 cr.

POUDRE RAVISSANTE.

Pudr'a cea mai favorita a damelor dela Paris si Londra,
precum si a celor mai multe artiste. Tóte damele, cari au in-
trebuintia o odata, s'au convinsu, ca **Poudre Ravissante**
nu se póte intrece in bunetate ; se lipesce forte bine, e nevisi-
bila si da colórei pelitiei o freschetia naturala, deci mai tare o
putemu recomandá.

Alba seu rosa, o siatula mare 1 fl., un'a mica 60 cr.

EAU DENTIFRICE RAVISSANTE.

Celu ce vré se aiba dinti curati si sanetosi, se se convinga
cat mai curéndu prin o intrebuintiare, cat de escelenta si asiá
dicéndu admirabila este „ap'a de dinti Ravissante“.

Lipsita de tóte acidele, e compusa din tonice si balsamice
materiale de plante de cele mai apte pentru conservarea dinti-
lor Prin ea carnea dintilor se intaresce. emailul dintilor se con-
serva si putredirea se evita. Diece picaturi intr'o inghitura
de apa ajungu pentru spelare. Gur'a si respirarea capeta unu
mirosu placutu. Intaresce dintii, incéta séu impedecca durerea
de dinti.

Pretul unei sticle originale 1 fl.

POUDRE DENTIFRICE RAVISSANTE.

Pravul Ravissante de dinti

contine particelle lipsite de acide, neutralisátore cari in apa se
disolvu. Face cu putintia tinerea curata a dintilor, si aceia
totu-odata isi conserva colórea si lucirea naturala ; si nu se
póte atacá nici chemicesce nici mechaniccesce. Carnea dintilor
usioru sangeranda isi capeta tari'a naturala, iér gur'a devine
placutu impropetata.

Pretul unei siatule 50 cr.

Comand-le prin epistole se efectulescu cu ntór-
cerca postei prin magazinul centralu de expeditiune
a Specialitatilor Ravissante a lui

H. SCHWARZ,

in Budapesta Boulevard-Muzeu nr. 10.

Indispensabili

articoli de economía

din adevratu argintu britanicu

se afla de vëndiare cu **a patr'a parte** a pretiului
de fabrica, anume :

pân'acuma acuma

- 6 escelente cuíte de mésa, cu adevratu taisiú englezescu . . . fl. 9.— fl. 2.25
- 6 furchitie de cele mai fine, din o bucata . . . fl. 5.80 fl. 1.45
- 6 lingure de mancatu, massive . . . fl. 5.80 fl. 1.45
- 6 lingure de cafea . . . fl. 3.— fl. .75
- 6 rasle, cea mai buna calitate . . . fl. 6.— fl. 1.50
- 1 lingura de scosu sup'a, cea mai buna cali-
tate, massiva . . . fl. 4.— fl. 1.—
- 1 lingura de scosu laptele, cea mai buna cali-
tate, massiva . . . fl. 2.— fl.—.50
- 6 tasse de cele mai fine englese Victoria . . . fl. 2.— fl.—.50
- 2 feşnice frumóse pentru mésa séu pianu . . . fl. 4.— fl. 1.—

Tóte cele 10 de bucati comandate de odata
(in locu de fl. 41.60) **numai cu 9 fl. 70 cr.**
dimpreuna cu impachetarea.

Mai departe se afla de vëndiare :

pân'acuma acuma

- 6 cuíte de desertu, cu taisiú englezescu . . . fl. 5.— fl. 2.—
- 6 furchitie de desertu, din o bucata . . . fl. 5.60 fl. 1.40
- 6 cuíte pré frumósiéle, pentru copii . . . fl. 8.— fl. 2.—
- 6 furchitie . . . fl. 5.60 fl. 1.40
- 6 lingure de mancatu . . . fl. 5.60 fl. 1.40
- 1 oglinda de toaleta, suprindeitoru frumósa,
de intorsu . . . fl. 6.— fl. 1.50
- 1 pré frumósa cutia de zaharu séu de untu . . . fl. 6.— fl. 1.50
- 1 pré frumosu clopotielu de mésa, cu sunetu
argintiu . . . fl. 4.— fl. 1.—

	pan'acuma acuma	
2 frumóse si mari feşnice de salon	fl. 8.—	fl. 2.—
2 feşnice girandole, cu 4 bratie	fl. 36.—	fl. 9.—
2 6	fl. 44.—	fl. 11.—
6 frumósiéle „tinetóre de ou“	fl. 6.—	fl. 1.50
6 tinetóre de ou si mai frumóse, cu tassa, in o
bucata	fl. 11.20	fl. 2.80
1 frumósa cutia de tutunu	fl. 2.—	fl.—.50
1 tinetóre de aprinde-tóre (chibrituri)	fl. 3.20	fl.—.80
1 stracuratoru de theia	fl. 1.20	fl.—.30
1 preseratoru de zaharu	fl.—	fl.—.80
1 preseratoru de piperu	fl.—	fl.—.40
1 feşnicu pentru trimeau de nópte	fl. 2.—	fl.—.50
1 sararitia	fl. 2.40	fl.—.60
1 lingura de legume (zarzavaturi)	fl. 2.40	fl.—.60
1 pravu curatitoru, cate unu globurelu	fl.—	fl.—.10

Articuliú anuciati de mai multi negustori din Viena sub
titlu de argintu britanicu, sânt numai nişte imitatiuni reu
reesite si mai multu nişte jucarii pentru copii, cari in timpu
scurtu devinu negre séu galbene.

Spre a probá, ca anuciul nostru nu se bazeza pe ama-
gire. iéta ne obligamu in publicitate, cá deca obiectele n'aru
placé cuiva, in timpu de optu zile se le reprimu si se retra-
mitemu banii. Acela dara, care voiesce se-si cumpere pe banii
sei marfe bune si solide, iér nu rele si de nentrebuintiatu, se
nu-si tramita banii la amagitorii din Viena, ci se se adreseze
numai de-a dreptul la magazinul fabriciei intrunite a arti-
colilor de argintu britanicu :

„Egyesült Britannia-Ezüstárak Gyári raktárába“,

Budapesta, Bazar HARRIS, nr. 17, Rondeau.

**Intrare : Városháztér 9, si Koronaherczeg-
uteza 8.**

Comand-le prin epistole se efectulescu cu
ntórcerca postei punctual si cu consciintia.

(Pretul de transportu pentru greutate de 5 chile 33 cr.)